

Láska zůstává dál

Helena Vondráčková

To usíná den,
když noční motýl přiletí.
To usíná den,
když ulice jsou bez dětí.
Okolo mne prošel pán
a dům svůj zamyká.
Klíč zacinká, končí den.

To usíná den,
když perník z krámků nevoní.
To usíná den,
když zvonky kol už nezvoní.
Proč se dívka chlapce ptá,
zda ještě má ji rád?
Když tisíckrát říkám jí:

Že láska zůstává dál,
zůstává dál,
zůstává dál.
Že láska zůstává dál,
zůstává dál,
zůstává dál.

To usíná den,
když město světly zabliká.
To usíná den,
když cesta tmou se zalyká.
S pluhem rozloučí se zem
a věrný slib mi dá,
že úrodná bude dál.

To usíná den,
když dům svá okna zacloní.
To usíná den,
když pastviny jsou bez koní.
Svoji věrnou dlaň ti přítel podává,
smích rozdává, tak jej chraň.

Ať láska zůstává dál,
zůstává dál,
zůstává dál.
Ať láska zůstává dál,
zůstává dál,
zůstává dál. (láska zůstává dál, zůstává dál)
Zůstává dál.